

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

O ante E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](#)

Odeporicon, vide Hodoporicon, prima vocali aspirata.

O'dontagri, *x*, *θρυστης*, instrumentum est chirurgicum

tendit cyclendis accommodatum.

O'dontocrammisi, *θρυστης*, A' Graecis dicitur dentifricium:

hoc est medicamentum quo dentes fricantur, ut albescant,

καὶ τοὺς τελέας.

O'dor, odor, m.t. Nihil aliud est quam infectus aer, interprete

Plin. lib. 6.7. [Πν] θρυστης Gal. Odore, senteur, Ita. Odore, Ger.

En gemitus odor gerut. Bel. Sura. Hisp. Olor. Pol. Zapach, man-

na, Vng. Szeg. Ang. A sauer, smell, or sene.] Dicitur odor quasi

olens, tere anius commutatione. Dicitur & Odor, pro odor,

sicur Hosos, Lepos. Plaur. in Capt. Quorum odos subbasilica-

torum omnes dognit in forum. Idem in Menzech. Equis de odo-

re polis, si quid forte olficeris, Facere conjecturam? Virgil. 3.

Aeneid. - contactu omnia fœdant Immundum: tum vox re-

rum dira inter odorem. Ovid. 2. Metam. Ut tamen ingratius in

pedora fudit odores. ¶ Per translationem quandoque ponit-

ur prædictio, telle Budæo, ut Odor Dictature, Cic. ad Attic.

lib. 6. Res fluit ad interregnū, & est nonnullus odor Dictature.

¶ Odores & aromata pro eodem accepti Colum. lib. 12. c. 20:

Quod si non ita, ut precipimus, permisueris, subsistit aroma-

ta & adunatur. Et paulo post: Ad prædictum autem modum

subiungit debent odores, nardi folium, ius lilyrica, &c.

O'doris, a, um, pen. prod. Quod ex se odorem mittit. [Ορεζε]

Hispan. Gal. Quiflare boni, qui rend bonis odore. Ital. Che ha ba-

no odore. Ger. Gestromadt, gestromadt, wogestromadt. Hisp. Cosa que da

bonos olores. Pol. Pachwaci wonus, perfumawus. Vn. Szeg. Ang.

Tuq hach and lester ont a sauer.] Stat. 6. Theb. & odoro vul-

nerijus Scinditur. Ovid. 9. Metamor. Najades hoc pomis, &

odoro flore replerum Sacrarunt: divesque meo bona Copia

venerunt. Aliquando activè pro sagaci & eo qui odoratur.

Virg. lib. 4. Aeneid. & odora canum vis.

O'doro, as, pen. prod. Odoratum facio. [Ορεζε μεῖναι, ἀγαπεῖναι.

Gal. Domus bona odore à quelque chose, la faire sentir bon. Ital. Profan-

are, Germ. Ein enten gefüllt oder gerukt machen. Hisp. Haver

boules parfumer. Pol. Pachwaci opinie, perfume. Vng. Zagliam.

Ang. To make to smell and sauer well.] Colum. lib. 9. c. 4: Qui co-

loet odoretque incella: hoc est, odorata reddat. ¶ Odoro pro

odore resipio. Ovid. 4. Metam. Imita super ripas, aris ex ordi-

natis, latus ab atraque sonant de odorant æra somis.

O'dor, aris, d.p. Odorem percipio. [Πν] θρυστης, ορεζε.

Gall. Lessor & flaire, odore. Ital. Odore, sentir odore. Ger. Schme-

cken, ouze, geßmeide sunen werden. Hisp. Sacar el ralstro per olor.

Zagliam em. Vng. Expos. ac. 1. An. Tu sente the sauer or smell

of strong.] Colum. lib. 6. cap. 2: Deinde nates perficato, ut ho-

meni dicat odorant id est, olfacere. Plaur. Menach. Agedum

odorante hanc quem ego habeo pallam, quid olet? ¶ Per trans-

lationem est odore quodam suspicione aliquid sentire ut apud

Cic. ad Attic. Cupio antequam Romanum veniam odorari dilige-

re, quidnam futurum sit. ¶ Odorati sagaciū, est diligen-

ti av. fugare, & indagare. Cic. ad Att. lib. 6. Tu sagaciū odo-

re. Odorare & degustare aliquē, est callide & clam explo-

ter quidque habere animi. Cic. ad Att. lib. 4: Tu velim ut

Fabii si quem habes aditum, odorare, & illum convivis tuum

degustas. ¶ Pro eodem etiā legimus Odorare in activa voce,

Cic. post redum: Hi voluptates omnes vestigant & odorant.

O'doris, onis, f. Odoris perceptio. [Πν] θρυστης, ορεζε.

Gall. Sismet, Ital. Odoramento, rfo odore. Germ. Das seme de la

tristis dementes. Hisp. Aquella obra de hacer buenos olores. Pol. Ben-

soñar apabuenar. Vng. Szeglas. Art. A sauering or feeling the smell

of strong.] Cat. 4. Tuncul. Et qualis est hac aurum, tales sunt

omnium, & actionis & odorationis, & saporū voluptates.

O'conomis, otis, m.t. [Πν] θρυστης, ορεζε. Gall. Quiflare.

Ital. Chedore bona. Ger. Ein erßmeide / der ein diaz aciñena ist

notit. Hisp. El que hace lezastro por olor. Pol. Ten kiori ma. dobré

szeglas. Ital. Odoremento. Ger. Riebung/geras. Hisp.

ben sene.] Quod odoris gratia tenemus. Macrob. lib. 1. Satur.

in Prof. Consularia videlicet omnium succos odoraminum

in præsentum unum.

O'doramētum, n. f. Pastillus vel aliud quidvis, quod odoris

tauia retemas. [Πν] θρυστης, ορεζε, ορεζε. Gall. Odore,

Ital. Odoremento, odore. Germ. Etwas das weissmeide / ein

mittelb. clstien Bel. Cemarist. Hisp. Buon olor. Polon. Szeg-

las das paciente, nam, Vng. Szeg. An. Any sweet thing that

smells well.] Plin. lib. 21. cap. 27: Omnimodum odoramentorum,

aut. id est herbarum differentia est in colore, & odore, & suc-

co. Colum. lib. 1. c. 2: Tum etiam saltem atque odoramenta

subibus condite vinum confieverunt.

O'drānū, n., substantivum, Odori odores conficit venditque.

[Πν] θρυστης, ορεζε. Gall. Perfumur. Ital. Profumare.

Germ. Der wohrliegende ding macht und vertauscht. Hisp. Perfumero.

Pol. Ten kiori cyuu y prendas wonne ręcy. Vn. Szeg. Ang.

That maketh and scateth perfumes.] q. Odoratus, a, um, quod ad

odores pertinet: ut Odoraria myrra. Plin. lib. 12. cap. 17: Pre-

mium eus, quam odorariam vocant ad xiiii.

O'doratū, a, um, Odore repletus, odore perfusus, & qui aliun-

de odorem accepit: [Löder. Gall. Mein d'odor, qui sind & flaire

bu. Ital. Odoratu presumato. Germ. Weingeschmack / von guten ges-

temden. Hisp. Cosa de buen olor. Pol. Buoni. Vn. la szeg. Ang.

That smell eth well, replenished with sweet sauer.] ut, Templum o-

doratum. Plin. Epit. lib. 2: Ante cryptoporicum xilius vio-

lis odoratus. Horat. 3. Carm. Ode 20: Feritur & leni recreare v-

to Sparsum odoratis humerum capillis. Idem 2. Scrm. Satyr. 7:

prodit ex judge Dame Turpis, odoratum caput obscurante

lacerna. ¶ Interdum sumitur pro odorsero: id est, quod ex se

odorem habet. Plin. lib. 21. cap. 4: de rosa: Quibusdam annis

minus odorata provenit. Præterea locis omnibus siccis quam

humidis odoratior. Virg. lib. 3. Georg. Disce & odoratam fla-

bulis accendere cedrum. Servius Odoratum pro odorsero.

O'doratū, hujs odorus, m.q. pro olfactu. [Πν] θρυστης, ορεζε.

Cic. 2. de Nat. deor. Eorum jucundus non guftatus solus, sed odoratus etiam, & spectatus.

O'doratū, a, um, adjetivum, Odorem reddens. [ἀριστερός, ορεζε.

Hisp. Gal. Oderifer, qui rend bonis odore. Ital. Odorifero. Ger.

Das wohlgemachte oder weissmeide ding bringt. Hisp. Cosa que da

bonos olores. Pol. Buonissime datu. Vn. Szeg. Ang. That bringeth a sauer or smell.] Plin. lib. 12. cap. 17: Lundem & ad serpentes

fugandas urunt, in odoriferis sylvis frequentissimas. Gēs odo-

res. Ovid. 4. Metam. Arabia odorifica, in qua nascuntur odo-

res. Plin. lib. 5. cap. 11.

O.E.R. In notis antiquorum, ob eas rem.

O'economis, penit. corr. m. f.

[Οἰκονομία] *ɔ̄ikonomiā*, εἰκονομή, εἰκονομία.

Gal. Maistre d'hostel, dispensier. Ital. Dispensare, macerivo di caja. Ger.

Ein Haushalter, Schneider. Hisp. Mayordomo. Pol. Szefar, goßodar.

Vng. Haugond rysib. Angl. steward, he that keeps the store of an

household.] Tam pecuniae, quam frugum, & omnium que do-

minus possident, dispensator, & rei familiaris administrator est.

O'economis, mis, f. p. Administratio, dispensatio. [εἰκονομία.

Gall. Gouvernement & conduite d'une maison. Ital. Gouverno de una

familia. Germ. Ein hausbüttung / haufverwaltung / Oenofactry.

His. La mayordomia. Pol. Szefardelito, szefariito. Vng. Haugond

rystib. An. The steward ship or government of an house.] Præfectus

tamen ad alia. Nam apud Quintil. lib. 1. pro dispositione acci-

pitur, orationibus & poenis maximè necessaria, que quid, quo

loco sit discendum, ostendit. Sic enim eodem lib. cap. 8. inquit

O'economis quoque in his diligentior, quam in plentique no-

rum erit. Idem lib. 3. c. 3: Hermagoras judicium, partitionem,

ordinem, queque cloctionis sunt, subiect economie: sic

Grecè appellata ex cura rerum domesticarum, & hic per abu-

sionem posita, nomine Latino caret.

O'economis, orum, Quæ ad rem domesticam ac familiarem

pertinet, mis, εἰκονομία. ¶ Vnde & O'economus, Xenophontis

pulcherimus liber est, qui non gubernationem ville, sed dis-

pensationem universitatem domus describit: qui est liber à Cicero-

ne Latino factus. Componitur enim ex iis, quæ est domus,

& ius, lex.

Occōs, J. Ι. Ι. bejich, ι. ι. ι. Pol. Cylad, Vngar. Haz.] Grecè,

Domus sine familia

